

и на това мѣсто намѣрихъ лѣкъ, та и изъ неговы-ты пѣсчливы и каменливы мѣста да изваждатъ богаты плодове. *Л. Д. 1869 р. 33.* Измежду море-то и тыя планины лежи песочлива и безплодна земля. *Г. 35.* Песачливы пустыни. *Б. С. р. 7.* Този пѣсачливъ проходъ са простира почти отвѣсно врѣхъ долина-та на рѣка-та Осмъ. *Л. Д. 1876 р. 129.* Песачливиѣ пѣстыни. *Земл. Неогф. 64.* Шведската ѣ весма бреговѣта, *песачѣта, ѣ неплодна... а сѣверниѣ страни са добравни, песачѣта...* *ѣв. 48.* Пѣсечѣва варовица *Пс. 1884. VII. 32.*

Песѣкъ с. м. (*стар.*) псарь (*чиновникъ болгар. царей въ XIV в.*): десяткаре всѣхъ свинѣ, овци, пчелныи, винаре же ѣ повари. апохаторе крагоуире ѣ песѣци градаре побирчѣе изгончѣе... *Срезн. 32 в. 1348.* Ни крагоуарѣ же. ни *песѣци.* ни градаре ни варничѣе... *ѣв. 37. Гр. 1379.* („Завѣдывающіе охотнич. собаками“ *Апр. 93*) (*срѣ. чар. Срезн. 21. Гр. до 1278.*)

Петѣ с. ж. пѣтка, мн. Петѣ (тѣ) и Пѣте, Пѣтетѣ (съ попукаи пѣте *Влайк.*): (Катерина) Испушила тѣ бѣли гащи, По нейни-те тѣ бѣли пети. *М. 299.* На пѣта ся вѣрѣти, въ тала ле да ся чукашъ! *Ч. 125*

Петѣкъ с. м. 1) пѣтокъ, пѣтакъ (*le cinq Бол.*). 2) = пѣтаче: Олучваше всякогажъ бѣлека, ако п да бѣше твърдѣ далечъ, и малакъ колкого единъ пѣтакъ. *Р. А. 91.*

Пѣтакъ — **ѣкъ**, — **окъ** (*Мак.*) **Пѣтѣкъ** (*Мак. of. 153*) с. м. 1) пѣтница: Друга една жена, напротивъ, хвали слѣдующето срѣдство: три пѣтаци наредъ, послѣ заходжаніето на слѣзцето, болниятъ трѣба да ходи подъ пѣкоя липа и да говори: „Липо, азъ ти са оплаквамъ. Подагратѣ ма мѣчи жестоко. Ти, липо, трѣба да завѣнешъ, а подагратѣ ми да изчезне“. *З. 103.* (*Съ пѣтници на субботу мертвѣцы общаються съ міромъ*): Лѣгнала мома, заспала Край море, край бѣли Дунавъ, Подъ това дърво маслина. Буѣвъ ми вѣтрець повѣя, Та си моматѣ пробуди. Мома го люто кълнеше: „Вѣтре ле не навѣялъ са, Вѣтреле, не надухалъ са! Азе си имахъ милъ братецъ, — Днеска сѣ деветъ години Отъ ка е назе оставилъ, На сѣмъ го не бѣхъ глѣдала; Сега го глѣдахъ на сѣне. Братецъ ми тихо думаше: „Момнеле, моя сестрице, Я иди рѣчи на мама Предъ вечеръ да ма не плаче, Вовъ пѣтакъ спорѣдъ сѣбота, — Че са запирамъ та слушама И отъ дружина остама“. Народътъ говори, че душиѣ на мѣртвѣците дохождатъ въ пѣтакъ вечерѣта на гробѣтъ си и слушатъ какъ плачатъ или какъ наричатъ майките имъ. *З. 126.* Да и (гармотжриѣ) варишъ спрѣти стрѣда, Да'и пѣешъ спрѣти пѣтокъ; Така да сѣ змехъ оделитъ. *М. 14.* Спорѣдъ всѣкой Пѣтъкъ не предѣтъ отъ очеболъ. *Ч. 41.* Бракѣтъ на тѣе или на онѣе сѣмруги е билъ заключенъ въ пѣтакъ, и за това е билъ нещастенъ. Ако обрѣжатъ пог-